

Dokola

Pavel Callta

Pořád přemejšlim, co se to vlastně událo.
Jenom dočasně nebo je to snad nastálo?

Když zavřu oči, vidím tvoje oči před sebou.
Doteky, hlazení a líbání jenom s tebou.

Věř nebo nevěř, tohle se mi dlouho nestalo,
chtěl bych, aby to mezi náma navždy trvalo.

Netušil jsem jak moc si mojí stálou potřebou,
dal bych ti všechno, hlavně byl bych tvojí oporou.

Tu andělskou, úchvatnou, vůni tvou,
já pořád cítím.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
ne oboustranná.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
vzduchoprázdná.

Člověk pak lituje, zpytuje, v hlavě bojuje,
musím to překonat a nevystřílet náboje.

Byla si všechno moje galaktická soustava,
slyším tvůj andělskej hlas moje velká Otavo.

Tu andělskou, úchvatnou, vůni tvou,
já pořád cítím.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
ne oboustranná.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
vzduchoprázdná.

Raz, dva, tři...
tejdny uběhly jak nic
a člověk uvnitř sebe,
pořád cejtí se jak tenká nit.
Říkám si, jestli jsem udělal ňákou velkou chybu
nebo je to prostě součástí našich životních osudů.
Nechci zůstat v klidu,
beze studu sedět někde v lihu.
S nepřítomným tupým pohledem koukat,
to fakt nebudu.
Bylas můj chlorofyl a vzduch,
střed sluneční soustavy,
dál nemíním se motat v bludným kruhu.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
ne oboustranná.

Dokola, dokola, dokola,
pořád jenom dokola,
byla to láska a byla slepá,
vzduchoprázdná.